

Samlenotat vedr. ECOFIN-rådsmøde den 1. februar 2023 14. marts 2023

- 1) Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2021
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

2

Dagsordenspunkt 1: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2021

KOM-dokument foreligger ikke.

Revideret udgave af Finansministeriets samlenotat af 24. november 2022. Nye/ændrede afsnit er markeret med streg i margenen.

1. Resume

Revisionsretten præsenterede på ECOFIN den 6. december 2022 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2021. På den baggrund forventes ECOFIN den 14. marts 2022 at vedtage sin rådshenstilling til Europa-Parlamentet om decharge for regnskabsåret 2021.

Retten skønner på baggrund af sin revision, at den mest sandsynlige fejlrate i betalingerne som helhed er 3,0 pct. i 2021. Det er en stigning i forhold til 2020, hvor fejlraten var 2,7 pct. Regeringen finder dette meget utilfredsstillende. Regeringen finder det dog tilfredsstillende, at Revisionsretten for 15. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed. I sin beretning om EU-budgettets performance peger Retten samtidig på, at EU's tværgående politiske prioriteter er integreret i udgiftsprogrammerne i varierende grad, og at Kommissionens rapportering af EU-budgettets bidrag til de tværgående prioriteter er unøjagtig. Regeringen finder dette utilfredsstillende og finder, at der bør være et forøget fokus på resultatbaseret performancevurdering fra Kommissionen.

Sagen har isoleret set hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet. Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Revisionsretten præsenterede på ECOFIN den 6. december 2022 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2021. Der skal nu udarbejdes en rådshenstilling til Europa-Parlamentet. ECOFIN forventes at vedtage en henstilling den 14. marts 2023.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for institutionernes dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er todelt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Revisionsretten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens for-

anstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Revisionsretten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten opererer med et acceptabelt fejlniveau¹ på 2 pct.

Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men revisionen giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande. Stikprøven sikrer, at der indsamles et tilstrækkeligt revisionsbevis til, at Retten kan udtale sig om, hvorvidt midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Bl.a. efterprøver revisionen, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at modtage støtten, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige støttemodtager.

I 2021 omfattede årsberetningen for første gang udgifterne under genopretningsfaciliteten. Retten har revideret enkeltbetalingen til Spanien, som var den eneste gennemførte betalingsanmodning i 2021. Grundet genopretningsfacilitetens performancebaserede karakter, bestod revisionen i at vurdere, om Kommissionen havde indsamlet tilstrækkelig dokumentation i sin vurdering af opnåelse af de 52 delmål, der var omfattet af den spanske betalingsanmodning.

Særskilt rapport om EU-budgettets performance

Foruden årsberetningen og revisorerklæringen har Revisionsretten for tredje år i træk offentliggjort en rapport vedr. performance for programmerne under EU-budgettet. Rapporten indgår i den samlede rapporteringen vedr. finansåret 2021 og fokuserer på integrationen af fem tværgående politiske prioriteter i EU-programmerne: 1) Bekæmpelse af klimaforandringer, 2) Beskyttelse af biodiversitet, 3) Kønsligestilling, 4) FN's Verdensmål og 5) Digital omstilling.

Rapporten er baseret på en gennemgang af 11 EU-programmer, som udgør 90% af betalingerne under EU-budgettet, ekskl. EU's genopretningsinstrument (*Next Generation EU*). Rapporten vurderer, hvorvidt de tværgående prioriteter er inkorporeret i de enkelte programmer samt om Kommissionens rapportering vedr. de tværgående prioriteter er retvisende.

¹ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejllenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af "den mest sandsynlige fejlforekomst".

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med Revisionsrettens årsberetning er at vurdere og give erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Revisionsretten agerer som den eksterne revisor af EU's finanser med henblik på at beskytte EU's finansielle interesse, navnlig ved at bidrage til at forbedre EU's økonomiske forvaltning.

Revisionsrettens årsberetning om EU-budgetgennemførelsen blev offentliggjort d. 13. oktober 2022.

Retten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på *3,0 pct. i 2021*. Det er en stigning i forhold til 2020, hvor den anslåede fejlforekomst var *2,7 pct.*

Revisionsretten giver for 15. år i træk en *positiv erklæring* vedrørende regnskaberne rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

Med hensyn til underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, konkluderer Retten følgende:

- Retten afgiver en *positiv erklæring* vedr. EU's egne indtægter
- Retten afgiver en *positiv erklæring* vedr. genopretningsfaciliteten, som er hovedkomponenten i EU's genopretningsinstrument (*NextGenerationEU*). Det er første år, hvor en erklæring om genopretningsfaciliteten gives. I 2021 blev der alene gennemført én betalingsanmodning, hvor Retten fandt, at 1 ud af 52 milepæle ikke var opfyldt tilstrækkeligt. Der vurderes dog at være tale om en form for teknisk fejl, som ikke har materielle konsekvenser.
- Retten afgiver en *negativ erklæring* om udgifterne som helhed. Dette er tredje år i træk, at der afgives en negativ erklæring herom. Den negative erklæring forklares med den nævnte fejlrate på 3 pct. Herunder udgør udgifter med høj risiko, særligt refusionsbaserede udgifter, størstedelen af fejlraten med en anslået fejlforekomst på 4,7 pct. (4,0 pct. i 2020). Denne gruppe af udgifter udgør samtidig en større del af de samlede udgifter i 2021 (63 pct.) end i 2020 (59 pct.)

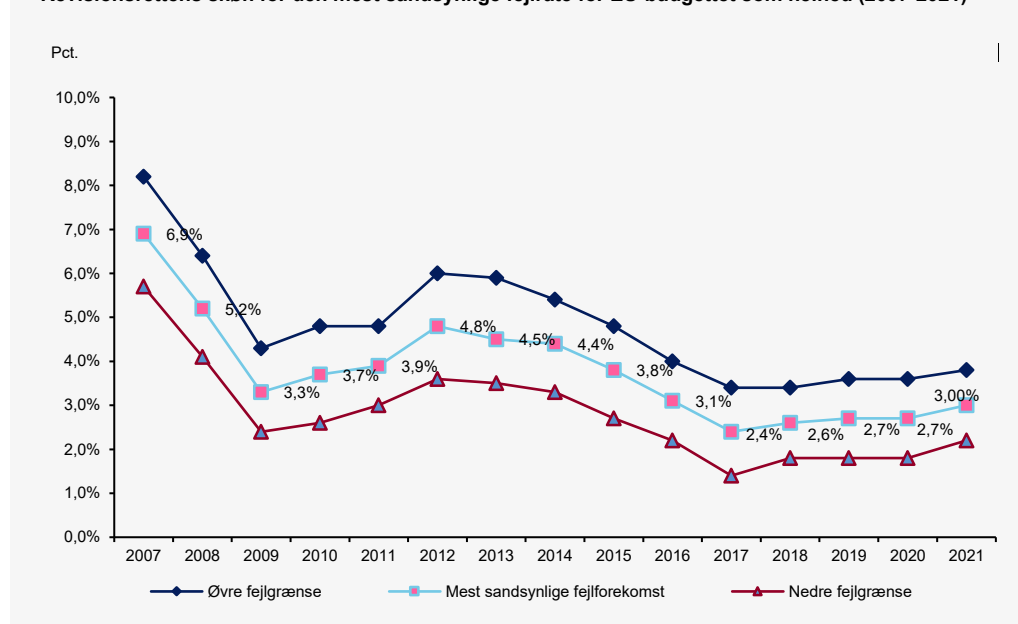
Uddybende om fejlraten og dens udvikling over tid

Revisionsretten påpeger, at skønnet over fejlforekomsten i EU-budgettet ikke er en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Det er et skøn over, hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser. Svig derimod er forsætlig vildledning for vindings skyld. Sager, hvor der er konkret mistanke om svig indberettes til OLAF, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, som i fornødent omfang efterforsker og følger op på sagerne. Revisionsretten oplyste, at den i 2021 sendte 15 sager

til OLAF med mistanke om svig på grundlag af 740 reviderede transaktioner. I 2020 var der ifølge Revisionsretten 6 sådanne sager.

Retten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 3,0 pct. i 2021. Der er tale om en stigning i fejlraten på 0,3 procentpoint fra 2020, hvor fejlraten var 2,7 pct., jf. figur 1.

Figur 1
Revisionsrettens skøn for den mest sandsynlige fejlrate for EU-budgettet som helhed (2007-2021)

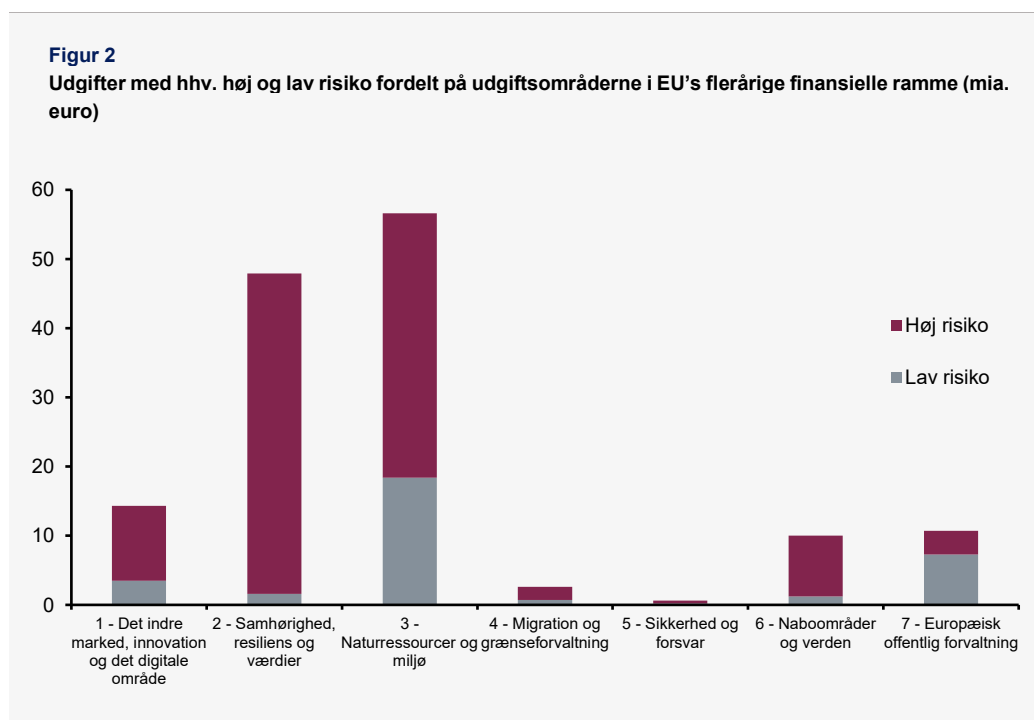
Kilde: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2021

Niveauet for fejl aftog væsentligt fra 2012 til 2017, men har derefter været svagt stigende. Set over en længere periode er fejlraten dog generelt blevet reduceret, hvilket bl.a. kan tilskrives overvågnings- og kontrolforanstaltninger og regelforenklinger.

Uddybende om fejlraten for forskellige udgiftstyper

Igen i år peger Revisionsretten på en klar sammenhæng mellem måden udgifter afholdes på og risikoen for fejlforekomster. Revisionsretten skelner mellem områder, hvor der vurderes at være høj hhv. lav risiko i forhold til lovlighed og formel rigtighed. Områder med *høj risiko* er hovedsagligt godtgørelsesordninger, hvor EU godtgør støtteberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgiftsanmeldelse. Områder med *lav risiko* er hovedsagligt rettighedsordninger, hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt.

Fejlforekomsten for udgifter med høj risiko estimeres i 2021 at udgøre 4,7 pct. mod 4,0 pct. i 2020. Samtidig er andelen af udgifter med høj risiko steget fra 59 pct. i 2020 til 63 pct. i 2021. Figur 2 viser fordelingen af udgifter med høj risiko fordelt på udgiftsområderne i EU's flerårige finansielle ramme.

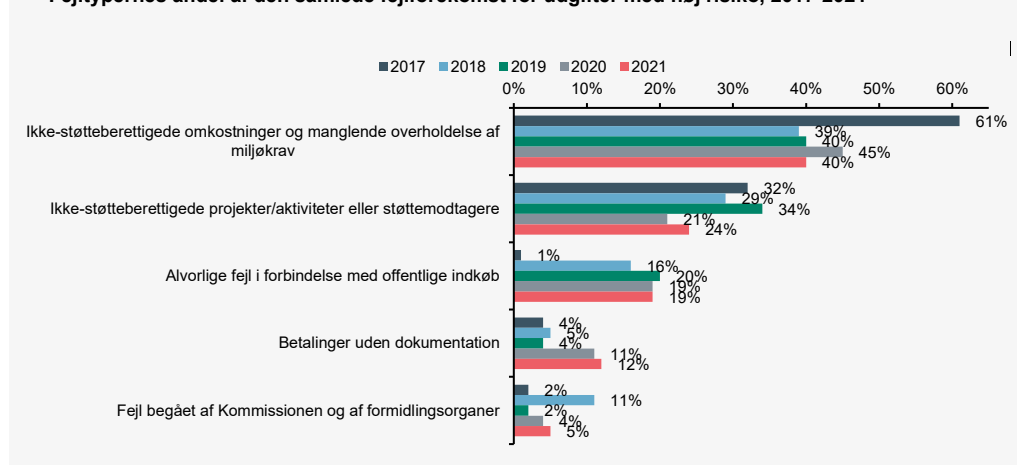

Kilde: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2021

Figur 3 viser de mest hyppige fejltypen for udgifter med høj risiko konstateret af Revisionsretten samt deres andel af den samlede fejlforekomst. Det største bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst for udgifter med høj risiko kommer fra udgifter, der ikke opfylder de nødvendige betingelser for at blive godkendt under EU-finansierede projekter (ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser) eller ikke overholder miljøforpligtelserne. Disse udgør 40 pct. af den samlede anslåede fejlforekomst i 2021. To andre bidrag til den samlede fejlforekomst kommer fra ikke-støtteberettigede projekter/aktiviteter eller støttemodtagere (24 pct.) og alvorlige fejl i forbindelse med offentligt indkøb (19 pct.).

Figur 3

Fejltypernes andel af den samlede fejlfrekvens for udgifter med høj risiko, 2017-2021

Kilde: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2021

Uddybende om de enkelte udgiftsområder

Fejlratene varierer på tværs af udgiftsområderne. For 2021 har Revisionsretten estimeret en fejlrate specifikt for tre udgiftsområder, hvor stikprøven indeholdt en tilstrækkelig stor mængde transaktioner. For udgiftsområde 1 – ”Det indre marked, innovation og det digitale område” estimeres fejlraten til 4,4 pct., for udgiftsområde 2 – ”Samhørighed, resiliens og værdier” estimeres fejlraten til 3,6 pct. og for udgiftsområde 3 – ”Naturressourcer og miljø” estimeres fejlraten til 1,8 pct.

Udgiftsområde 1 - Det indre marked, innovation og det digitale område

Dette udgiftsområde forvaltes hovedsageligt direkte af Kommissionen, som udbetaler tilskud til offentlige eller private støttemodtagere, som deltager i et EU-projekt. Størstedelen af udgiftsområdet udgøres af forsknings- og innovationsprogrammet Horizon. Derudover indeholder udgiftsområdet en række programmer vedr. rummet, transport, energi og digitale tjenester samt investeringsfonden InvestEU.

Hovedparten af de konstaterede fejl inden for dette udgiftsområde skyldes ikke-støtteberettigede direkte personaleomkostninger, alvorlige overtrædelser af reglerne for offentlige udbud samt ikke-støtteberettigede omkostninger. En stor del af fejlraten kan henføres til fejl i anmeldelsen af personaleomkostninger i forskningsprogrammerne, hvor Revisionsretten peger på, at reglerne er komplekse på trods af bestræbelser på forenkling.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen, 1) at Kommissionen tilskynder støttemodtagere til at anvende et it-værktøj til anmeldelse af personaleomkostninger, 2) at der udarbejdes vejledning om forskellene på støtteberettigelsesregler i de forskellige programmer, 3) at Kommissionen forbedrer sin forudgående kontrol med anmeldelse af personaleomkostninger, 4) at Kommissionen forbedrer sin vejledning til støttemodtagernes uafhængige revisorer, samt 5) at Kommissionens forbedrer IT-understøttelsen af ansøgningsprocessen.

Udgiftsområde 2 – Samhørighed, resiliens og værdier

Udgiftsområdet består af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond, Erasmus+, rentebetalingen til de fælles genopretningslån samt andre mindre ordninger. Hovedparten af udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemslandene.

Revisionsretten fremhæver, at fejlene i denne udgiftsområde særligt skyldes ikke-støtteberettigede udgifter og overtrædelse af statsstøttereglerne. Revisionsretten peger derudover på, at den eksisterende kontrol hos revisionsmyndighederne fortsat ikke er tilstrækkelig til at afbøde den iboende risiko på udgiftsområdet.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen, 1) at Kommissionen gentager kravene for godtgørelse af støttemodtagere over for forvaltningsmyndighederne, 2) at Kommissionen sikrer at nationale ordninger bidrager effektivt til programmålene, 3) at Kommissionen gentager kravene om bekræftelse af NEET-status over for programmyndighederne i den Europæiske Socialfond, 4) at Kommissionen kontrollerer covid19-vaccineproducenternes overholdelse af forhåndsindkøbsaftaler, 5) at Kommissionen indskærper over for de uafhængige revisorer, at der skal sikres et revisionsspor, som Kommissionen efterfølgende kan anvende, samt 6) at Kommissionen i sine årlige aktivitetsrapporter fremlægger oplysninger om igangværende sager under retsstatsmekanismen.

Udgiftsområde 3 – Naturressourcer og miljø

Udgiftsområdet omfatter den fælles landbrugspolitik samt øvrige mindre programmer. Størstedelen af udgiftsområdet udgøres af direkte betalinger, som finansieres fuldt ud af EU-budgettet. En mindre del udgøres af programmer for udvikling af landdistrikter og markedsforanstaltninger, som medfinansieres af medlemsstaterne. Udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem Kommissionen og de nationale betalingsmyndigheder.

Revisionsretten estimerer fejlraten for udgiftsområdet til 1,8 pct., hvilket er under væsentlighedsgrænsen på 2 pct. Fejlraten forklares hovedsageligt med ikke-støtteberettigede modtagere, aktiviteter, projekter og udgifter samt administrative fejl. Revisionsretten fremhæver, at fejlraten kunne have været reduceret, hvis betalingsmyndighederne havde anvendt alle tilgængelige oplysninger ved tilskudsudmålingen.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen, 1) at Kommissionen bør lette udvekslingen af bedste praksis for så vidt angår medlemsstaternes brug af nye teknologier til kontrol af betalinger og 2) at Kommissionen bør udføre revisioner, overvågning og evaluering for at bekræfte, at finansieringen under den såkaldte foranstaltning 21 (til afhjælpning af likviditetsproblemer for landbrugere og små og mellemstore virksomheder sfa. covid-19) er målrettet de rette modtagere.

Udgiftsområde 4 og 5 – Migration og grænseforvaltning samt Sikkerhed og forsvar

Udgiftsområderne præsenteres samlet af Revisionsretten, og udgøres af en række fonde for asyl-, migrations-, integrations- og grænseforvaltningsarbejde samt Fonden for Intern Sikkerhed. Størstedelen af udgifterne i disse fonde udmøntes under delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Derudover omfatter udgiftsområdet en række decentrale agenturer, herunder Frontex.

Stikprøvens størrelse giver for dette udgiftsområde ikke mulighed for at estimere en fejlrate. Revisionsretten peger dog på, at der er blevet konstateret fejl vedr. manglende dokumentation, ikke-støtteberettigede omkostninger og offentlige udbud.

På baggrund af revisionen anbefaler Revisionsretten, 1) at Kommissionen giver støttemodtagere yderligere vejledning i reglerne for dokumentation og reglerne for offentlige udbud, og 2) at Kommissionen bør foretage en mere målrettet kontrol af udgifternes støtteberettigelse.

Udgiftsområde 6 – Naboområder og verden

Udgiftsområdet omfatter instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt arbejde – et globalt Europa, instrumentet til førtiltrædelsesbistand og humanitære hjælpeforanstaltninger samt andre mindre aktioner og programmer. Størstedelen af udgifterne udmøntes ved direkte eller indirekte forvaltning.

Stikprøvens størrelse giver for dette udgiftsområdet ikke mulighed for at estimere en fejlrate. Revisionsretten konkluderer, at der er stor risiko for fejl i udgiftsområdet. De mest almindelige fejl inden for udgiftsområdet var udbetaling af tilskud for ikkeafholdte udgifter ikke-støtteberettigede omkostninger, manglende dokumentation og fejl i forbindelse med offentlige udbud.

På baggrund af revisionen anbefaler Revisionsretten, 1) at Kommissionen træffer passende foranstaltninger for at sikre, at ikke-afholdte omkostninger fratrækkes før betaling eller afregning, 2) at Kommissionen styrker kontrollen med udarbejdelse af finansieringsaftaler vedr. budgetstøtte, og 3) at Kommissionen specificerer, hvordan den estimerer restfejlfrekvensen.

Udgiftsområde 7 – Europæisk offentlig forvaltning

Udgiftsområdet omfatter udgifter til personale, bygninger, udstyr, energi og øvrige administrative omkostninger for EU's institutioner.

Revisionsretten konkluderer, at fejlraten er under væsentlighedstærsklen på 2,0 pct. De hyppigst konstaterede fejl vedrører offentlige udbud. Derudover konstaterede Revisionsretten fejl vedr. EU-delegationernes indkøb og lokale ansættelser.

På baggrund af revisionen anbefaler Revisionsretten, 1) at Europa-Parlamentet reviderer sine retningslinjer for politiske gruppers anvendelse af reglerne for offentlige udbud, 2) at Den Fælles Udenrigstjeneste træffer foranstaltninger for at sikre

overholdelse af udbudsreglerne og 3), at Den Fælles Udenrigstjeneste forbedrer uddannelser og vejledning vedr. delegationernes ansættelsesprocedurer for lokalt ansatte.

Uddybende om genopretnings- og resiliensfaciliteten

Revisionen af genopretnings- og resiliensfaciliteten adskiller sig fra revisionen af EU's budget, idet udbetaling af midler sker efter en vurdering af opfyldelsen af de mål og milepæle, der indgår i de enkelte medlemsstaters genopretningsplaner. Der sker dermed ikke vurdering i Kommissionen af, hvorvidt de enkelte omkostninger er støtteberettigede, overholder reglerne om udbud og statsstøtte mv., da dette ansvar påhviler medlemsstaterne.

Revisionen omfattede én betalingsanmodning fra Spanien på 11,5 mia. euro. Anmodningen vedrørte 52 delmål, som Kommissionen vurderede alle var opfyldt. Revisionsretten finder dog, at Kommissionen ikke tilstrækkeligt har vurderet alle elementer af ét delmål i den spanske genopretningsplan. Delmålet vedrører implementering af ændringer i selskabsskatten, og er en del af en reform, der bl.a. har til hensigt at sikre en minimumsbeskatning af selskaber på 15 pct. Revisionsretten finder, at der er foretaget en passende vurdering af alle milepæle. Revisionsretten finder dog, at eftersom satsen på 15 pct. indgår i beskrivelsen af reformen, burde den ligeledes indgå i vurderingen af milepælen. Kommissionen og de spanske myndigheder har dog meddelt, at det aldrig var hensigten, at minimumsskattesatsen på 15 pct. skulle indgå i det konkrete delmål, men at satsen er en mellemfristet målsætning, som andre milepæle ligeledes bidrager til. Fejlen vurderes derfor af Revisionsretten til ikke at være væsentlig.

På baggrund af revisionen anbefaler Revisionsretten, 1) at Kommissionen på klarere vis begrundes, hvis elementer vurderes ikke at være relevante for vurderingen af mål og delmål, 2) at Kommissionen udvikler en metode til suspension af betalinger og 3), at Kommissionen sikrer bedre dokumentation af vurderingen af mål og milepæle.

Uddybende om Revisionsrettens rapport vedr. EU-budgettets performance

Revisionsrettens rapport vedr. EU-budgettets performance blev offentliggjort d. 14. november 2022.

I performancerapporten konkluderer Retten, at de fem tværgående politiske prioriteter var blevet integreret i EU-programmerne i varierende grad ved afslutningen af 2021. Klima og biodiversitet var i overvejende grad integreret i de 11 undersøgte programmer, mens kønsligestilling i begrænset omfang var integreret. FN's Verdensmål og digital omstilling var delvist integreret.

Retten konkluderer videre, at Kommissionens rapportering vedr. EU-budgettets bidrag til opfyldelse af de tværgående prioriteter fortsat ikke er nøjagtig. Retten finder, at Kommissionen overvurderer, hvor mange midler der har været anvendt på de tværgående prioriteter. Retten henviser bl.a. til at Kommissionens estimater

for EU-budgettet bidrag til klimaområdet var overstimeret med 72 mia. euro i perioden 2014-2020, og peger på, at der fortsat er svagheder i Kommissionens estimater.

Endelig påpeger Retten, at Kommissionen med sin nuværende metodologi ikke måler på udgifternes faktiske effekt på de tværgående prioriteter. Ifm. decharge-proceduren for 2020 opfordrede Rådet til, at Kommissionen skulle sætte større fokus på resultatbaserede performanceindikatorer. Kommissionen rapporterer, at den har igangsat et pilotprojekt herom, som Retten dog finder, at der er sket utilstrækkeligt fremskridt i.

4. Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, idet Rådets henstilling indgår som en del af Europa-Parlamentets beslutningsgrundlag. Parlamentet forventes at træffe afgørelsen om afgivelse af decharge i maj 2023.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten, jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten herom foregår gennem Rigsrevisionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger/forhandlingssituationen

Der er et generelt ønske i Rådet om at nedbringe fejlraten, ligesom Rådet generelt beklager stigningen i fejlraten fra 2020 til 2021, og at fejlraten fortsat er over væsentlighedstærsklen på 2 pct. Der er imidlertid forskellige opfattelser af, hvilket billede, der med Revisionsrettens erklæring er baggrund for at tegne. Af samme grund er der ligeledes forskellige opfattelser af den rette overordnede tone i Rådets henstilling samt hvilke midler, der skal tages i brug for at nedbringe fejlraten.

En større gruppe lande ønsker, at selvom henstillingen skal afspejle, at fejlraten er over væsentlighedstærsklen, skal det ligeledes anerkendes, at der er sket en stabilisering af fejlraten, som er på et lavere niveau end den historisk har været. Samtidig ønsker denne gruppe afspejlet, at fejlraten under udgiftsområde 3 (naturressourcer

og miljø) er reduceret. Endelig ønsker man afspejlet, at Kommissionen har estimeret væsentligt lavere fejlrate end Revisionsretten.

En række lande i Rådet arbejder derimod sammen med Danmark for, at Rådets henstilling i stedet tydeligt afspejler, at Rådet finder Revisionsrettens afvisende erklæring vedrørende betalinger såvel som en fejlrate over væsentlighedsgrænsen dybt beklagelig. Denne gruppe anser derudover stigningen i den samlede fejlrate som et tegn på, at der ikke er sket en forbedring af den formelle rigtighed og lovlighed af EU's udbetalinger ift. det foregående års revisionserklæring. Enkelte lande forventes på den baggrund potentielt at stemme imod Rådets henstilling.

Henstillingen forventes vedtaget med et kvalificeret flertal.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det meget utilfredsstillende, at den overordnede fejlrate anslås til 3,0 pct. i 2021, hvilket er over væsentlighedstærsklen på 2 pct. og samtidigt udgør en stigning i den anslåede fejlrate. Regeringen anser stigningen i fejlraten som et tegn på, at der ikke er sket den nødvendige forbedring af rigtigheden og lovligheden af EU's udbetalinger. Regeringen finder det derfor vigtigt, at de identificerede problemer adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og medlemslandene med henblik på, at fejlraten nedbringes hurtigst muligt.

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 15. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskaberne rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten har afgivet en positiv erklæring om transaktionerne lovlighed og formelle rigtighed, vedrørende egne indtægter og genopretningsfaciliteten, som er hovedkomponenten i EU's genopretningsinstrument (*NextGenerationEU*).

Regeringen finder det meget utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at afgive en negativ erklæring for betalingerne som helhed.

Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en kompliceret opgave, og det er en central prioritet for regeringen, at der fokuseres på de bagvedliggende årsager til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere. Det er samtidig regeringens holdning, at krav om mere kontrol skal stå mål med de administrative byrder og den finansielle risiko for EU-budgettet i de enkelte medlemslande.

Regeringen finder det positivt, at Revisionsretten med sin rapport om performancevurdering har øget fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen. Det er væsentligt for at sikre, at EU's budget prioriteres til områder med reel EU-mer-værdi.

Regeringen finder det utilfredsstillende, at Kommissionens rapportering vedr. EU-budgettets bidrag til tværgående politiske prioriteter fortsat er unøjagtig. Regeringen finder, at der bør være et forøget fokus på resultatbaseret performancevurdering frem for opgørelser baseret på udgifternes omfang. Regeringen finder det dog samtidigt vigtigt, at performancevurderingerne skal stå mål med den administrative byrde forbundet hermed. Regeringen tillægger Revisionsrettens konklusioner central betydning og finder det væsentligt, at Revisionsrettens anbefalinger fuldt ud adresseres i dechargeproceduren og implementeres af Kommissionen og medlemsstaterne.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering d. 2. december.